

WSPÓŁCZESNE METODY ANALITYCZNE

Nazwa przedmiotu

Wydział Kompozycji, Teorii Muzyki i Reżyserii Dźwięku

Nazwa jednostki realizującej przedmiot

program studiów

Kompozycja i Teoria Muzyki

Kierunek

Teoria muzyki

Specjalność

-

Specjalizacja

stacjonarne	drugiego stopnia	obowiązkowy	wykład	zbiorowe	zajęcia w pomieszczeniu dydaktycznym AMFN
Forma studiów	Poziom studiów	Status przedmiotu	Forma przeprowadzenia zajęć	Tryb realizacji	

ROK I		ROK II	
sem. I	sem. II	sem. I	sem. II
☒	☒	☐	☐
ZO	ZO	Wybór z listy.	Wybór z listy.
ECTS			
2	2		

Liczba godzin kontaktowych z pedagogiem

30

Liczba godzin indywidualnej pracy studenta

90

punkty ECTS

4

Forma zaliczenia: Z – zaliczenie bez oceny I ZO – zaliczenie z oceną I E – egzamin

Koordynator przedmiotu

Kierownik Katedry Teorii Muzyki

Prowadzący przedmiot

prof. dr hab. Anna Nowak

anowak@amfn.pl

Metody kształcenia

- wykład problemowy
- praca z tekstem i dyskusja
- analiza przypadków
- praca indywidualna
- Wybór z listy.

Metody weryfikacji efektów uczenia się

- kolokwium ustne
- realizacja zleconego zadania
- Wybór z listy.
- Wybór z listy.
- Wybór z listy.

CELE PRZEDMIOTU

Poznanie metod analizy dzieła muzycznego stosowanych współcześnie w pracy badawczej.
Rozwinięcie umiejętności interpretacji dzieła muzycznego z wykorzystaniem różnych metod analitycznych.

WYMAGANIA WSTĘPNE

Znajomość form muzycznych i historii muzyki.

TREŚCI PROGRAMOWE

semestr I

Cel i zakres analizy muzycznej. Klasyfikacja metod analizy. Heurystyka. Normatywne analizy dzieła muzycznego: metody W. Fuxa, A. Forte, M. Zalewskiego, J.M. Chomińskiego. System oznaczeń funkcyjnych H. Erpfa.

Podstawowe kryteria oceny (semestr I)

Zaliczenie z oceną
Zaliczona pisemna praca analizująca wybraną metodą utwór muzyczny
Zaliczone kolokwium obejmujące materiał danego semestru

semestr II

Deskryptywne analizy dzieła muzycznego; analizy logocentryczne, procesualne, strukturalne, synkretyczne, strukturalizmu, semiotyki, hermeneutyki.

Podstawowe kryteria oceny (semestr II)

Zaliczenie z oceną
Zaliczona pisemna praca analizująca wybraną metodą utwór muzyczny
Zaliczone kolokwium obejmujące materiał danego semestru

Kategorie efektów	EFEKT UCZENIA SIĘ	Kod efektu
Wiedza	zna i rozumie strukturę dzieła muzycznego, potrafi je rozpatrywać w różnych kontekstach	P7_TM_W02
	rozumie powiązania między teorią kompozycji a jej analizą i interpretacją	P7_TM_W04
Umiejętności	stosuje różnorodne strategie badawcze w procesie analizy i interpretacji dzieł muzycznych	P7_TM_U03
	zgodnie z zasadami metodologii tworzy teksty analityczne, krytyczne i upowszechnieniowe	P7_TM_U05
Kompetencje społeczne	podejmuje refleksję krytyczną wobec różnorodnych przejawów kultury muzycznej	P7_TM_K04

LITERATURA PODSTAWOWA

- M. Gołąb, *Spór o granice poznania dzieła muzycznego*, Wrocław 2003.
- M. Tomaszewski, *Interpretacja integralna dzieła muzycznego*, Kraków 2000.
- J. Kerman, *Jak dotarliśmy do analizy i jak z niej wybrnąć*, „Res Facta Nova 1994 nr 1.
- H.H. Eggebrecht, *Uwagi o metodzie analizy muzycznej*, „Res Facta” 1973 nr 7.
- A. Jarzębska, *Z dziejów myśli o muzyce*, Kraków 2002.
- A. Jarzębska, *Spór o piękno w muzyce*, Wrocław 2004.
- *Analiza i interpretacja dzieła muzycznego*, red. T. Malecka, Kraków 1990.
- M. Piotrowska, *Tezy o możliwości hermeneutyki muzycznej w świetle stu lat jej historii*, Warszawa 1990.
- M. Piotrowska, *Hermeneutyka. 46 minut dla muzykologów*, Lublin 2007.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA

- M. Gołąb, *Konteksty analizy muzycznej*, „Muzyka” 2000 nr 4.
- M. Gołąb, *Leksykon terminologii Schenkerowskiej*, „Muzyka” 1986 nr 4.
- C. Dahlhaus, *Analiza i sąd wartościujący*, „Muzyka 2003 nr 1.
- C. Dahlhaus, H.H. Eggebrecht, *Co to jest muzyka?*, Warszawa 1992.
- L.B. Meyer, *Emocja i znaczenie w muzyce*, Kraków 1874.
- H. Schenker, *O warstwie głębokiej w muzyce*, „Muzyka” 1997 nr 3.

BIBLIOTEKI WIRTUALNE I ZASOBY ON-LINE (opcjonalnie)

Data modyfikacji	Wprowadź datę	Autor modyfikacji	
Czego dotyczy modyfikacja	czcionka Calibri, rozmiar 11, używać punktów (jeśli potrzeba)		